

Beáztunk

beáztunk megint errefelé egyre kitartóbbak az őszi
esőzések nem tudom kyotóban van-e ilyen hogy őszi eső
kimondottan kitartó és őszi attól félek a tetőszerkezet is
meglazult növekszenek mindenhol a rések a nedvesség
minden sarokba beszivárog a penész megmarad majd végleg

legalábbis egy jó ideig azt mondtad nagy szavakat ne
használjunk pedig én mindig ilyeneket szerettem kimondani
most leszokok majd róla egészen egyszerű leszek mire utánad
indulok hanami idejére már a bőröndömet is megkerestem
és közben egészen elhalkult már az esőcseppek zenéje

A kerti

a kerti székek meg a matracok kinn maradtak
moziba mentem délután néztem hogyan szorongatják
páran egymás kezét én most egy kólalájtot szorongatok
és lépten-nyomon a tárgyaidba botlom a csempére

mindenféle ábrákat rajzolok hunyorítok a szomszédok
beköszönnek néha hogy jónapot vagy belesnek kíváncsian
a kerten át jönnek a kerten át ahol semmi sem marad úgy
ahogy hagyom átrendez folyton aztán meg nem talál

Nem ereszt

nem jegyzek meg semmit csak esetlen
mozgásod van néha előttem ahogy
ügyetlenül babrálod a kilincset
az örökké nyikorgó ajtón napok

telnek így el erre különösen jó
gondolnom hogy ez legalább változatlan
mostanában másról nem is képzelődöm
a postaládának a te nevedet adtam

Bejelölnek

bejelölnek több mint tízen olykor ha onlajn
vagy kérlek mondj valamit itt nem kezdődik
semmi naphosszat az asztalon kopogok
ráérek beszélni félni figyelni a villódzást
a monitoron néha visszaigazolom a jelölést
de nem így kéne várok egy kicsit de semmi
sem telik mondja a fiatal Hans Castorp
nem lehet visszakeresni vagy visszanézni
csak ez a zibbasztó délutáni fejfájás marad
anya szerint a hidegfront teszi

■ **Rácz Boglárka** (Losonc, 1986): jelenleg a Selye János egyetem hallgatója, Budapesten és Komáromban él, szerepelt a *Szlovákiai magyar szép versek* 2006 és 2007 antológiákban, két kötete jelent meg az AB-art kiadónál.